

Като рови корена на крушата, плодоветъ отъ дървото започватъ да падатъ на земята, и свинята мисли, че тя сама ги е изрвила. Понѣкога и човѣкъ мисли по сѣщия начинъ. Той изоре земята, посади житото и после казва, че самъ е накаралъ житото да расте. Било е време, когато житото е расло само, безъ да го сѣятъ хората. При това, първоначално житото е било много едро. Колкото по-умни и по-културни ставали хората, толкова по-малки ставали житнитъ зрънца. Било е време, когато житнитъ зрънца били едри като дрѣнки. Дрѣнътъ е дърво, което цѣвти най-рано, а зрѣе най-късно. Поради тази отличителностъ на дрѣна е създаденъ единъ анекдотъ.

Въ далечното минало дяволътъ решилъ да избере едно отъ плоднитъ дървета за свое собствено и започналъ да наблюдава, кое отъ тѣхъ ще цѣвне най-рано. Като видѣлъ, че дрѣнътъ цѣвналъ прѣвъ, той се зарадвалъ и казалъ: Дрѣнътъ ще бжде мое дърво. Рано цѣвти, рано ще узрѣе и рано ще свърша работата си. Голѣма била изненадата му, когато видѣлъ, че дрѣнътъ узрѣлъ последенъ. Дяволътъ се разгнѣвилъ, че за прѣвъ пжтъ се лъже въ своя изборъ, и проклелъ дрѣна да стане коравъ, че когото биятъ съ дрѣнова пржчка, да знае, че късно ще узрѣе. Отъ този день дяволътъ изгубилъ вѣрата си въ дървета, които рано цѣвтятъ. Обаче, дрѣннитъ иматъ лѣчебно свойство. Тѣ се употрѣбаватъ противъ стомашно разстройство.